

i det nuværende Dieblif at iagttage den største Tilbageholdenhed med Udgifterns Bevilgelse paa ethvert Sted, hvor det paa nogen Maade laader sig gjøre. See vi hen til, hvad det er for Poster, der især have tilveiebragt denne ugunstige Stilling, idet Udgifterne ere blevne saa betydelig forøgede, da er det først og fremmest Sernbanelovens Følger, og dernæst er det de mange Lønningsløve for Embedsmænd, som ere blevne vedtagne i de senere Aar og navnlig i sidste Session. Med Hensyn til Sernbanedgifterne er det allerede antydet, at man under ugunstige Forhold er istand til at holde inde med Arbeidet, og at Udgifterne altsaa derved ville kunne formindskes; men under sædvanlige Forhold vil der ikke kunne spares synderligt; — det kan vel være, at der kan være Besparelser paa mindre Poster, men Hovedmassen maa og skal ud, ifølge de indgaaede Contracter. Ligeledes forholder det sig med Hensyn til Lønningslovene, thi efter Grundloven komme Lønningslovene til, ligeoverfor de til enhver Tid værende Embedsmænd, at have en Contracts Charakter. Vi ere altsaa med Hensyn til disse to Punkter for Diebliffet under sædvanlige Forhold nødt til at bære de Udgifter, der fremkomme derved, forudsat at Lovene og navnlig Lønningslovene blive fortolkede paa den rette Maade. Jeg skal nu tillade mig at nævne et Par Exempler paa, at dette maaskee ikke ganske er Tilfældet, og jeg skal da først omtale den Fortolkning, man har gjort af Lønningsloven, forsaavidt Amtmændene angaaer. Man har saaledes sagt, at en Amtmand, der skal have fri Bolig, ikke maa stilles slettere end en hvilken-somhelst anden Embedsmand, der faaer Godtgjørelse for fri Bolig, og han skal derfor have fritagelse for at betale de Afgifter, der gaae af den ham tillagte Fribolig. Dette er efter min Mening en ny Fortolkning af Loven; thi vi have Exempler paa, at andre Embedsmænd, der have fri Bolig, selv maae udrede de af samme flydende Skatter og Afgifter. Der er dernæst ikke sat nogen Grændse for, hvor meget en Amtmand kan forlange i Huusleie-godtgjørelse, hvor han skal have en saadan, idet der blot er antydet, at de nuværende Amtmænd for Diebliffet have erklæret sig tilfredse med det, der er indbrømmet dem — men for-

beholdt sig en større Indtægt, forsaavidt de kom til at give Mere i Huusleie. Dette forekommer mig dog at være at gaae for vidt, og dersom den høitærede Minister, ifølge Lovens Besta-fenhed, ikke skulde ansee sig berettiget til at gjøre nogen Indvending herimod, og navnlig ansætte et Maximum derfor, troer jeg, at det vil blive nødvendigt senere ved en ny Lov at sætte et saadant Maximum som det, der er sat med Hensyn til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. Dette var blot eksempelvis, og jeg anfører det kun som en Tvivl, jeg har om, hvorvidt Loven i alle Punkter bliver rigtigt fortolket. Derimod vil der jo i Fremtiden kunne gjøres Besparelser med Hensyn til Embedernes Lønning; det har nemlig i alle de Lønningsløve, der ere givne i de senere Aar, været Tilfældet, at der er bleven sat en vis Frist, inden hvilken de skulle revideres, og denne Revisions-tid ligger nær for adskillige af dem. Det vil altsaa være af Bigtighed, at man, inden disse Omordninger forestaae, har sit Die rettet paa, om der ikke kunde være Indskræn-ninger at gjøre. Jeg skal navnlig anføre en Omstændighed, der er bleven mig klar ved at gennemlæse det Finantsforslag, som her fore-ligger. Der er vistnok ved Lønningslovenes Affattelse, idet man ansatte Lønningerne saa store og rigelige, gaaet ud fra, at de fastsatte Lønninger skulde være Bederlag for de ved-kommende Embedsmænds hele Arbeidstid og Arbeidskraft; men læser man nu dette Finants-lovsforslag igjennem, vil man finde, at Mini-steriet ikke deler denne Anskuelse. Der er saa-ledes flere af de høiest lønede Embedsmænd, som man ved Siden af deres Embedsgage har givet Tillæg under Navn af Honorarer for andre Arbeider, der i høi Grad lægge Beslag paa deres Tid. Jeg skal i den Henseende til-lade mig at nævne 3 Exempler; der er en Departementschef, der tillige er udnævnt til kongelig Commissarius ved Sernbanerne i Jhen og Sjælland; der er en anden Departements-
 chef, der tillige er Directeur for Landbohøjsko-len, og endelig en Amtmand, der tillige er Commissarius ved Sernbanen i Sylland. Disse Mænd have med Hensyn til disse andre For-retninger et Tillæg, der for de to Commis-sariers Vedkommende i Et og Alt med Contoir-hold og Reisedgifter udgjøre 1800 Rd., og